

A na štvrtym peřiny,
a bylo jich žebřiny.

To ju všeci vitali,
enem její dcerka ni.

Kaj je moja dceruška,
že mne ona něvita?

Dceruška je v komoře,
scěle tam bile lože.

Jak přes prah překročila,
sedym razů omdlela.

»Na cos mi ju, kate, vzal,
dys mi ju zamordoval?«

Ach, mamičko, něchćuci,
vi to Bůh všemohuci.

Jdzicě kravy do domu,
němam vas něchać komu.

Šly kravičky ryćuci
a macička plaćuci.

185. Z doplňků

Z Ratiškovíc

Kateřinko, dcero moja,
prosila si za to Boha?

Abys sa ty vydávala
a takovú svadbu měla?

Na kantneřách bečka vína,

Kateřinka není živa.

Drůžičky stojá pod věnci
a mládenci na ulici.

Staň, Kačenko, přivítaj jich,
do sedničky zavolaj jich.

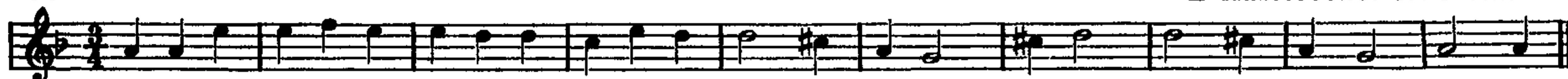
Její matka nařikala:
Nic bych si to nehořela:

Nic bych si to nehořela,
dybych ešče dceru měla.

90. UTONULÝ

186.

Z Kuželovéhoho. Sr. Mein. 137

Bro-dil Jan - ko ko - ně, bro-dil Jan - ko ko - ně v po - lan - skej do - li - ně, v po - lan - skej do - li - ně.

187.

Z Polanky

Bro - dil Jan - ko ko - ně v po - lan - skej do - li - ně, v po - lan - skej do - li - ně.

Brodil Janko koně
v polanskej dolině.¹⁾

Koničky nad vodú,
Janiček pod vodú.

Koničky řehtali,
jako by plakali,
Janička hledali.

Milá nemeškala,
k rybařom běžala.

Rybáři, rybáři,
zatahujte moře,
utopilo sa mi
potěšení moje.²⁾

Ponajprv zatáhli,
klobúček³⁾ vytáhli.

Po druhé zatáhli,
širáček vytáhli.

Po třetí zatáhli,
Janóška vytáhli.

To-li je ta ryba,
mému srdci milá?⁴⁾

Milá nemeškala,
k zvonařům běžala.

Zvonaři, zvonaři,
zvoňte na vše strany,
utopilo sa mi
moje potěšení.

Milá nemeškala,
k stolařům běžala.

Stoláři, stoláři,
dělalje mi truhlu.

Velikú, širokú,
co dvě do ní lehnú,
milý se svú milú.

Milá nemeškala,
k hrobařům běžala.

Hrobaři, hrobaři,
ukopte mi jamu,
velikú, širokú,
co dvě do ní lehnú.

Janóšek a i já,
lehname obadvá.

¹⁾ v tej jordanskej vodě.

²⁾ Milý rybařičku,
ulov mně rybičku,

co by byla ryba
mému srdci libá.

³⁾ Tatárek.

⁴⁾ A to je ta ryba,
mému srdci libá.